

Datum: 11. 10. 2017

Pojasnilo glede računov za kolektivne naložbe pri investicijah v kmetijstvu

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljevanju: MKGP) in Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja sta v zvezi z izdajo računov za kolektivne naložbe pri investicijah v kmetijstvu, ki se sofinancirajo iz Programa razvoja podeželja RS 2014–2020, prejela več vprašanj, glede katerih se je MKGP obrnilo na Finančno upravo Republike Slovenije (v nadaljevanju: FURS). V nadaljevanju so navedena vsa ključna pojasnila, ki jih je FURS podal v zvezi z izdajo računov za kolektivne naložbe.

Račun se izstavi tistemu, s katerim je sklenjen posel, kar pomeni, da je treba račun izdati kupcu oziroma naročniku storitve. V zvezi s tem pa poudarjamo, da DDV zakonodaja ne določa, kdo v posamezni transakciji lahko nastopa kot naročnik storitve. Če se primer računa za opremo nanaša na dobavo, ki so jo pri dobavitelju naročili kupci, in sicer vsak kupec samo za svoj del v svojem imenu za svoj račun, se kot kupec ne more navajati »skupna naložba skupine kmetov«, ampak je treba navesti podatke o dejanskih kupcih (npr. vsaj Ime in priimek/Naziv). Vsi ostali podatki o kupcih pa so lahko ustrezno navedeni na računu (npr. v spodnjem delu računa).

1. Z vidika DDV

Glede navajanja podatkov o kupcu oziroma naročniku na računu FURS poudarja, da DDV zakonodaja ne določa, kdo v posamezni dobavi lahko nastopa kot kupec in ne omejuje števila kupcev, navedenih na računu, določa pa obvezne podatke, ki morajo biti na računu navedeni.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11 - UPB, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14 in 90/15) določa dva tipa računov, ki jih izdajajo zavezanci, identificirani za namene DDV (račun in poenostavljen račun) in posebej še račun, ki ga izdajajo zavezanci, ki niso identificirani za namene DDV.

Obvezni podatki, ki morajo biti navedeni na računu, so predpisani v 82. členu ZDDV-1, v 83. členu tega zakona pa so predpisani obvezni podatki, ki morajo biti navedeni na poenostavljenem računu. V primeru računa (s podatki po 82. členu ZDDV-1) mora biti v skladu s 5. točko prvega odstavka 82. člena ZDDV-1 na računu naveden tudi podatek ime in naslov kupca ali naročnika. Identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, pa je treba v skladu s 4. točko prvega odstavka 82. člena ZDDV-1 navesti, če gre za dobavo blaga ali storitev, za katero je določena obrnjena davčna obveznost in je kupec oziroma prejemnik dolžan plačati DDV ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom ZDDV-1.

V primeru poenostavljenega računa po 83. členu ZDDV-1 na računu ni treba navesti podatkov o kupcu oziroma naročniku, razen če ga le ta potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV. Navedeno

pomeni, da mora davčni zavezanec, ki izda poenostavljeni račun drugemu davčnemu zavezancu, ki takšen račun potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV, na računu navesti še ime in naslov svojega kupca ali naročnika.

Vsebina računa, ki ga izda mali davčni zavezanec (ni identificiran za namene DDV, ker izpolnjuje pogoje za oprostitev obračunavanja DDV po 94. členu ZDDV-1), pa je predpisana s 141. členom Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost - pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16 in 86/16). V primeru, da račun za namene DDV izda mali davčni zavezanec, podatek o imenu in naslovu posameznega člana ni obvezen, lahko pa je na računu vseeno naveden.

Več glede obveznih podatkov na računu je pojasnjeno na spletni strani FURS v podrobnejšem opisu

Računi:

http://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Davek_na_dodano_vrednost/Opis/Podrobnejši_opis_2_izdaja_Racuni.pdf

Na splošno lahko pojasnimo, da če so po projektu deleži določeni s pogodbo o medsebojnem sodelovanju, z vidika DDV zakonodaje ni obvezno navajanje deležev na računu (lahko pa so navedeni), saj davčni zavezanec v davčne evidence evidentira račun in si lahko odbija DDV (seveda ob pogoju, da so izpolnjeni vsi pogoji za odbitek DDV) le v višini njegovega deleža, določenega s pogodbo o medsebojnem sodelovanju. Pojasnujemo še, da če je določeno, da eden od članov naroča dobavo v imenu in za račun ostalih članov (torej del dobave naroča v svojem imenu za svoj račun, del pa naroča v tujem imenu za tuj račun), mora biti to iz računa tudi razvidno. V takem primeru se na računu kot kupec navedejo podatki kupca, ki je kot kupec dejansko nastopil pri dobavitelju, na računu pa morajo biti kot prejemniki dobav (blaga ali storitev) navedeni tudi vsi davčni zavezanci, katerim je bila dobava opravljena (torej tudi vsi tisti člani, v imenu in za račun katerih je kupec naročil blago, seveda če ima za to ustrezno sklenjeno pogodbo z ostalimi člani). Dobavitelj v takem primeru izda kupcu en račun, kupec - prejemnik računa pa običajno tako prejeti račun »prefakturira« ostalim.

Dobavitelj izda en račun za opravljeno dobavo kot prej navedeno, in sicer z vsemi podatki, ki so določeni kot obvezni podatki po DDV zakonodaji, prejemnik računa pa prejeti račun evidentira v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah – ne gre v davčno osnovo po 6 c) točki 36. člena ZDDV-1.

V zvezi s podatki, ki morajo biti navedeni na računu, je treba upoštevati, da mora davčni zavezanec za odbitek DDV imeti račun, izdan v skladu z 80.a do 84.a členom ZDDV-1 (seveda mora izpolnjevati tudi ostale pogoje za odbitek DDV). Pri tem je treba upoštevati, da je ime in naslov kupca ali naročnika eden izmed obveznih podatkov na računu (je obvezen podatek na računu po 82. členu ZDDV-1 kot tudi na poenostavljenem računu po 83. členu ZDDV-1, če ga davčni zavezanec potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV).

Iz navedenega izhaja, da se račun izstavi tistemu, s katerim je sklenjen posel, kar pomeni, da je treba račun izdati kupcu oziroma naročniku storitve. V zvezi s tem pa poudarjamo, da DDV zakonodaja ne določa, kdo v posamezni transakciji lahko nastopa kot naročnik storitve. Če se na primer priloženi račun za opremo nanaša na dobavo, ki so jo pri dobavitelju naročili kupci, in sicer vsak kupec samo za svoj del v svojem imenu za svoj račun se kot kupec ne more navajati »skupna naložba skupine kmetov«, ampak je treba navesti podatke o dejanskih kupcih (vsaj lme in priimek/Naziv). Vsi ostali podatki o kupcih pa so ustrezno navedeni na računu (npr. v spodnjem delu priloženega računa).

2. Z vidika DohDej in DDPO

Z vidika (akontacije) dohodnine od dohodka iz dejavnosti in davka od dohodkov pravnih oseb je pomembno, da iz poslov, ki jih skupina kmetov sklepa z drugimi osebami (npr. z dobavitelji) nedvoumno izhaja kolikšen del posameznega posla se pripiše posameznemu kmetu – davčnemu zavezancu. Nedvoumen podatek o razdelitvi posameznega posla med skupino kmetov je nujno potreben, da bo posamezna (knjigovodska) listina verodostojna in da se bodo na njeni podlagi ekonomske kategorije vpisale v poslovne knjige posameznega zavezanca pravilno in popolno. Prav tako je podatek o razdelitvi bistven pri pripravi davčnega obračuna. Tako bo npr. zavezanec lahko uveljavljal olajšavo za investiranje le v delu, ki se nanaša na njegov delež in le v delu, ki ga dejansko bremeni. V kolikor bo torej investicija 50 % investirana iz javnih sredstev, zavezanec pa bo v skupini kmetov participiral v 10 % deležu, bo kot investicijsko olajšavo lahko uveljavljal 2 % vrednosti celotne investicije.